

[Steen.]

og den Tale, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch som Ordfører for Det socialdemokratiske Parti her har holdt, og den Tale, jeg paa Det radikale Venstres Vegne har holdt, saa vil der vise sig at være saa meget Arbejdsstof, at Erfaringen hurtigt skal belære det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen om, at der i alt Fald er rigeligt til den Rigsdags-samling, vi befinder os i. Men der er i det ærede Medlem Hr. Erik Eriksens Tale overordentlig interessante Enkeltheder, som jeg med stor Tilfredshed har lagt Mærke til, og som jeg vender tilbage til, fordi jeg gerne vil fastholde dem. Det ærede Medlem siger i sin Tale — jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til dette og et Par efterfølgende meget korte Citater —:

„Derfor er det min Tro, at den Dag ogsaa vil komme, da Landbruget som Helhed forstaaer, at vil det i kommende Tider bevare sin Indflydelse paa den politiske Udvikling, saa maa det ogsaa til sine Organisationer og til Rigsdagen vælge Mænd med Forstaaelse og Realitetssans, Mænd, der ogsaa forstaaer Betydningen af Samarbejdet med de andre Befolkningslag, som har ganske de samme Interesser og Ønsker at varetage.“

Jeg maa sige, det anser jeg for at være en overordentlig forstandig Betragtning, men for at den skal have nogen virkelig Værdi, fremsat af en Venstremand, saa forudsætter den jo, at Venstrepartiet virkelig i sin politiske Stillingtagen og i sin Agitation blandt Landets Vælgere efterlever en saa forstandig Betragtning som den, det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen her har givet Udtryk for. Men saa snart vi staar over for de enkelte Forslag, som Partiets Formand siger, de vil tage Stilling til, brister det jo uhjælpeligt. Jeg maa sige, det virkede pinligt paa mig forleden her i Salen at opleve dette, at saa snart det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen gav Anledning til det, saa rykkede det ærede Medlem Hr. Krag i Marken med en Fortolkning af Valutalovens Bestemmelser og af, hvorledes Hjemføringspligten skulde forstaaes, gjorde det dygtigt, som det ærede Medlem kan gøre saadan noget, men slap daarligt fra det, fordi Opgaven i sig selv er uløselig. Den Opgave, det ærede Medlem havde stillet sig, var nemlig den at forklare, at det, der skulde være Meningen med de Bestemmelser, som det ærede Medlem jo selv har været med til at udforme og affatte, var, at der slet ingen Mening skulde være med dem. For hvis Hjemføringspligten skulde opfattes saaledes, som det ærede

Medlem fortolkede den, er der nemlig ingen Mening i at opretholde den. Men hvorfor styrter det ærede Medlem sig ud i saadan noget? Fordi det ærede Medlem og med ham hans Parti i sørgeligt Omfang mangler det, de i Dag trænger til, nemlig Modet. Saa snart Det frie Folkeparti melder sig paa Omraader, hvor Venstre mener her er nogle Vælgere, man skal slaas om, saa svigter Modet, og saa kommer det ærede Medlem Hr. Krag ud i alt dette, som for ham resulterer i, at skønt hans Presse er stærk, ryster Folk paa Hovedet og siger: Dette her kan ikke være rigtigt, det kan vi ikke finde ud af. Og er der noget, der i den Situation, vi i Dag staar i, har bidraget til at skabe Vanskelighed for den rette Forstaaelse Landbrugets Kvinder og Mænd og andre Befolkningslag imellem, er det den Agitation, Det frie Folkeparti har ført paa hele Valutaspørgsmaalet, og som jeg bebrejder Venstre, at de ikke har haft Mod til Side om Side med os andre at sige Sandheden om. Saa vilde Befolkningen ogsaa have troet dem, og saa havde Venstres Stilling i Dag været en anden og bedre, end den i Øjeblikket er.

Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen havde opfattet mine Udtalelser om Valget saaledes, at jeg var tilfreds med Valgets Udfald, og saa føjede han til, at naar jeg sagde det, var han jo forpligtet til at tro det, selv om det faldt ham svært. Maa jeg i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem, at jeg er paa ingen Maade uimodtagelig for en Spøg, men naar en Venstremand i den foreliggende Situation kommer og opfordrer mig til at gaa omkring og være ked af Valget, saa beder jeg mig virkelig undskyldt.

Ogsaa det ærede Medlem Hr. Duborg har under Finanslovdebatten holdt en Tale, som jeg synes er Opmærksomheden værd, fordi den indeholder interessante Ting. Det ærede Medlem Hr. Duborg siger i Fortsættelse af nogle Betragtninger om hele Landbrugserhvervets Stilling økonomisk i dette Øjeblik henvendt til os:

„Regeringen kan ikke fortsat nøjes med kun at omtale Landbrugskrisen som en Gældskrise, som en Rentekrise.“ Men det har vi aldrig gjort, det gør vi ikke i dette Øjeblik, og der er ikke hos os Tanke om at ville gøre det i Fremtiden. Vi har aldrig paa noget Tidspunkt sagt, at det kun var en Gældskrise og kun var en Rentekrise. Men vi har sagt det, der er Sandheden, at med de Indtjeningsmuligheder, det danske Landbrug i Dag kan regne med, er for manges Vedkommende Gælds- og dermed